

Ročník 1971

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 28

Vydána dne 20. října 1971

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

- 101 Zákon o státním plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky na léta 1971 až 1975 (zákon o pátém pětiletém plánu)
- 102 Zákon o ochraně státního tajemství
- 103 Zákon o lidové kontrole
- 104 Vyhláška ministra národní obrany Československé socialistické republiky o náhradách příslušejících soudcům z lidu vojenských soudů
- 105 Vyhláška ministerstva obchodu České socialistické republiky o zrušení některých ustanovení vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 13/1968 Sb., kterou se vyhlášují pravidla obchodního podnikání
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

101

ZÁKON

ze dne 7. října 1971

**o státním plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky
na léta 1971—1975**

(zákon o pátém pětiletém plánu)

Vycházejíc z dosažených výsledků rozvoje národního hospodářství a ze Směrnic XIV. sjezdu Komunistické strany Československa k pátému pětiletému plánu rozvoje národního hospodářství na léta 1971—1975

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Tento zákon stanoví základní cíle a směry státního plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky na léta 1971—1975 (dále jen „pátý pětiletý plán“) a podmínky pro jeho realizaci, které jsou závaznou směrnicí pro

řídící činnost vlády Československé socialistické republiky, vlád republik, ústředních a jiných orgánů Československé socialistické republiky a republik a pro hospodářskou činnost socialistických organizací

ČÁST PRVNÍ

Základní cíle a směry pátého pětiletého plánu

§ 2

(1) Hlavním cílem pátého pětiletého plánu je zajistit v souladu se socialistickým způsobem života vyšší uspokojování potřeb a další upevnění životních jistot obyvatelstva při současném posilování socialistického státu a jeho obranyschopnosti.

[2] Hlavní cestou a podmínkou plánovitého rozvoje československého národního hospodářství, zaměřeného na dosažení vytyčeného cíle, je neustálé zvyšování národohospodářské efektivnosti. Budou především posilovány všechny činitele hospodářského růstu, využívány nashromážděné rezervy, zvýšena úroveň řízení a všestranně využívány přírodní a ekonomické podmínky obou republik. Orgány všech článků hospodářského řízení a socialistické organizace jsou proto povinny zabezpečovat účinnější využívání výrobní základny a schopností i kvalifikace pracujících, podporovat a využívat další rozvoj vědy a techniky jako jeden ze základních činitelů rozvoje národního hospodářství, pokračovat v koncentraci a specializaci výroby a progresivně měnit její strukturu a intenzivněji rozvíjet mezinárodní socialistickou ekonomickou integraci, především se Svazem sovětských socialistických republik.

[3] Ekonomický rozvoj Československé socialistické republiky se zaměřuje na další rozšíření materiálně technické základny socialismu a upevnění socialistických výrobních vztahů. Rozhodující metodou plánovitého odhalování a mobilizace rezerv je komplexní socialistická racionalizace jako nedílná součást tvorby a realizace národohospodářských plánů.

[4] Rozvoj jednotlivých odvětví národního hospodářství bude orientován tak, aby se do roku 1975 zajistil růst národního důchodu o 28 % a aby nejméně 95 % tohoto přírůstku se dosáhlo růstem společenské produktivity práce.

[5] Realizace cílů a směrů pátého pětiletého plánu podstatně přispěje k dalšímu vyrovnání hospodářských a sociálních rozdílů mezi Českou socialistickou republikou a Slovenskou socialistickou republikou; přitom podíl Slovenské socialistické republiky na vytvořeném společenském produktu Československé socialistické republiky se zvýší o 26 % v roce 1970 nejméně na 28 % v roce 1975.

§ 3

[1] Objem průmyslové výroby se do roku 1975 zvýší nejméně o 34 %, z toho v České socialistické republice o 27 % a ve Slovenské socialistické republice o 55 %. Vzestupu výroby bude dosaženo především růstem produktivity práce nejméně o 30 %.

[2] V jednotlivých průmyslových odvětvích se do roku 1975 zabezpečí nejméně tento rozvoj (vyjádřený zvýšením objemu hrubé výroby):

a) v těžbě a zušlechťování uhlí	o 13 %
b) ve výrobě tepla a elektřiny	o 43 %
c) v hutnictví železných a neželezných kovů	o 27 %
d) ve strojírenské výrobě	o 45 %
e) v chemické výrobě	o 55 %
f) ve výrobě spotřebního průmyslu	o 30 %

g) ve výrobě stavebních hmot a dílců

o 47 %

h) ve výrobě potravinářského průmyslu

o 16 %

[3] V roce 1975 se vyrobí nejméně 82 mil. kWh elektřiny, 14 mil. tun oceli, 500 tis. tun plastických hmot, 1 mil. tun čistých žlavin průmyslových hnojiv a 9,9 mil. tun cementu.

[4] Ve strojírenství se budou v přednostním pořadí uskutečňovat rozvojové nosné programy; tím budou vytvářeny podmínky pro zlepšení struktury strojírenské výroby.

§ 4

[1] Hrubá zemědělská výroba se zvýší do roku 1975 zhruba o 14 %, z toho v České socialistické republice o 13 % a ve Slovenské socialistické republice o 16 %. Za období pátého pětiletého plánu se vyrobí nejméně 41 mil. tun obilovin a nákup jatečných zvířat dosáhne v roce 1975 výše nejméně 1260 tis. tun.

[2] Celkový objem přepravy zboží se zvýší za období pátého pětiletého plánu nejméně o 20 % a celková veřejná přeprava osob zhruba o 6 %.

[3] Ve spojích se zvýší podíl automatizace meziměstského telefonního provozu do roku 1975 na 45 % a bude pokračovat výstavba sítě druhého televizního programu a barevné televize; za období pátého pětiletého plánu se odevzdá do užívání dalších asi 430 tis. telefonních stanic.

[4] Objem stavebních prací od dodavatelských stavebních organizací se do roku 1975 zvýší zhruba o 38 %, z toho v České socialistické republice o 37 % a ve Slovenské socialistické republice o 40 %.

§ 5

[1] Celkový obrat zahraničního obchodu se bude do roku 1975 rozvíjet vyšším tempem než národní důchod, přičemž obrat se socialistickými státy poroste rychleji než celkový obrat československého zahraničního obchodu.

[2] Rozvoj československých vnějších ekonomických vztahů se bude opírat především o efektivní rozvoj mezinárodní socialistické ekonomické integrace se Svazem sovětských socialistických republik a ostatními členskými státy Rady vzájemné hospodářské pomoci.

[3] Výměna zboží s kapitalistickými státy se bude dále rozšiřovat na základě vzájemné rovnosti a výhodnosti.

§ 6

Rozsah investiční výstavby se zvýší proti období čtvrtého pětiletého plánu nejméně o 35 %, z toho stavebních prací zhruba o 33 % a strojů zhruba o 37 %.

§ 7

[1] V souladu s růstem národního důchodu a s tvorbou hmotných zdrojů se bude rozvíjet osobní a společenská spotřeba obyvatelstva. Budou se dále zvyšovat reálné příjmy pracujících, posilovat socialistické principy v odměňování, zejména závislost mezi vykonanou prací a výdělkem, zvyšovat péče o pracovní prostředí a upevňovat sociální jistoty obyvatelstva. Rychleji se bude řešit bytový problém a rozvoj základních prostředků nevýrobní sféry pro vytváření podmínek k zlepšování životního prostředí.

[2] Růst reálných peněžních příjmů obyvatelstva bude zabezpečován zhruba o 5 % průměrně ročně. Zhruba stejným tempem se bude zvyšovat maloobchodní obrát a objem služeb placených obyvatelstvem. Bude zajišťována stabilizace vnitřního trhu a budou postupně prosazovány změny ve struktuře spotřeby.

[3] Ve všech formách výstavby se postaví v období pátého pětiletého plánu nejméně 500 tis. bytů, z toho v České socialistické republice 325 tis. a ve Slovenské socialistické republice 175 tis.

[4] Bude dobudován ucelený systém zdravotní péče o obyvatelstvo, zkráceny objemná a čekací doby na vyšetření a ošetření a zlepšeno zásobování obyvatelstva léčivými. Budou vytvářeny podmínky pro další růst vzdělanosti, pro materiální zajištění a modernizaci školství a pro prohloubení péče o mladou generaci.

[5] Zvýší se důchody starodůchodců a zdokonalí se soustava důchodového zabezpečení a soustava opatření ke zlepšení populačního vývoje a zvýšení podpory rodinám s dětmi a mladým manželstvím.

ČÁST DRUHÁ

Podmínky pro realizaci pátého pětiletého plánu

§ 8

Realizace základních cílů a směrů pátého pětiletého plánu bude zajišťována zejména:

- a) upevněním a prohloubením funkce státního plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky jako závazného základu pro hospodářskou a řídicí činnost všech orgánů a socialistických organizací, vyjadřujícího též zásady státní vědeckotechnické a hospodářské politiky a vymežujícího využívání soustavy plánovitého řízení a jejích nástrojů,
- b) posílením úlohy státního rozpočtu federace jako základního finančního plánu Československé federace, upravujícího hlavní finanční vztahy v celé federaci, plnění rozhodující funkce při redistribuční společenských finančních zdrojů v souladu s cíli, směry a úkoly státního plánu Československé socialistické republiky a sledujícího účelnou hospodárnost při vynakládání společenských prostředků,

- c) posílením úlohy měnového plánu Československé socialistické republiky jako základního nástroje tvorby a rozdělování úvěrových zdrojů a emise peněz a tvorby a rozdělování devizových zdrojů v souladu s cíli a úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky,
- d) cílevědomou regulací mzdového vývoje, sledující upevnění zásady socialistického odměňování práce a zvyšování společenské produktivity práce, i regulací rozmisťování pracovních sil; mzdová politika bude plánovitě řízena na základě jednotné koncepce mzdového vývoje s cílem zajistit vývoj mezd podle proporcí stanovených státním plánem rozvoje národního hospodářství a podpořit působením mzdových systémů hospodářský rozvoj;
- e) vytvářením soustavy cen lépe vyjadřujících společensky nutné množství práce vynakládané na výrobu; tato soustava bude zaměřena na stabilizaci celkové hladiny velkoobchodních cen a uplatní se v ní tendence k jejich snížení, při důsledné regulaci cenového vývoje se bude ceny užívat k prosazení hospodárnosti, ke stimulaci technického rozvoje, zvyšování jakosti a efektivní obměně sortimentu výroby v souladu se státními plány rozvoje národního hospodářství; zároveň bude zajišťována stabilita maloobchodních cen,
- f) zabezpečováním rovnováhy mezi peněžní a hmotnou stránkou reprodukčního procesu, zejména při vypracování státních plánů a při stanovení a využívání finančně ekonomických podmínek upravujících zejména finanční vztahy mezi socialistickými organizacemi a státním rozpočtem a vycházejících z jejich úkolů a potřeb vyplývajících ze státního plánu rozvoje národního hospodářství,
- g) upevněním plánovitého řízení investiční výstavby, vedoucím ke zvýšení efektivnosti a odpovědnosti na tomto úseku, ke zkrácování doby výstavby a k dodržování rozpočtových nákladů staveb,
- h) upevněním plánovitého řízení rozvoje vědy a techniky, v němž se spojují jednotlivé etapy výzkumné a vývojové činnosti a realizace jejich výsledků ve výrobní a ostatní společenské praxi,
- i) prohlubováním a zdokonalováním spolupráce a rozvoje socialistické ekonomické integrace členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci,
- j) důsledným využíváním a zdokonalováním soustavy hospodářských právních předpisů v souladu s požadavkem rozvíjení soustavy plánovitého řízení národního hospodářství, upevněním zákonnosti na všech stupních řízení a posilováním úlohy hospodářských smluv,
- k) účinným zapojováním pracujících a společenských organizací, zejména Revolučního odborového hnutí, do tvorby, zajišťování, uskutečňo-

vání a kontroly plnění národohospodářských plánů, jakož i do řízení a kontroly hospodářských procesů.

§ 9

[1] Vztahy mezi státním rozpočtem federace a státními rozpočty republik na období pátého pětiletého plánu budou vycházet ze základních cílů, směrů a úkolů pátého pětiletého plánu a pětiletých plánů republik

[2] Státní rozpočet federace je zásadně přebytkový.

[3] Dotace a subvence za státního rozpočtu federace se budou poskytovat státním rozpočtům republik v jednotlivých letech pátého pětiletého plánu v rozsahu, který zajistí jejich vyrovnanost v návaznosti na základní cíle, směry a úkoly prováděcích státních plánů a na jiné úkoly stanovené orgány federace v jejich působnosti.

ČÁST TŘETÍ

Závěrečná ustanovení

§ 10

[1] Ukazatele pátého pětiletého plánu, státních plánů rozvoje národního hospodářství republik na léta 1971—1975 a prováděcích státních plánů, které nebudou mít povahu úkolů státního plánu, budou rozepisovány na nižší stupně řízení způsobem, který určí Státní plánovací komise. Hodnocení odchylek od těchto ukazatelů a jejich rozpisu je součástí kontroly plnění národohospodářských plánů. Orgány hospodářského řízení jsou povinny při kontrole plnění plánu tyto odchylky sledovat

[2] Vláda Československé socialistické republiky a vlády republik zajistí, že plnění základních cílů a směrů stanovených tímto zákonem bude sledováno a vyhodnocováno a že v návrzích prováděcích státních plánů a prováděcích hospodářských plánů bude vyjádřen stupeň zabezpečení základních cílů a směrů zákonem stanovených. Státní plánovací komise, popřípadě plánovací ko-

mise republik, stanoví způsob ověřování jak hospodářské plány zabezpečují cíle, úkoly a jiné ukazatele státních plánů rozvoje národního hospodářství.

§ 11

[1] Vláda Československé socialistické republiky může upravit zřízení, právní formu, jakož i způsob řízení, plánování, financování a hospodaření organizací s mezinárodní účastí (mezinárodních hospodářských organizací) tak, aby tyto úpravy umožňovaly provádět příslušné dohody a opatření k rozvoji socialistické ekonomické integrace členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci.

[2] Vláda Československé socialistické republiky, popřípadě na základě jejího zmocnění vlády republik, mohou povolit pro účely experimentálního ověřování nových prvků rozvíjení soustavy plánovitého řízení národního hospodářství výjimky z ustanovení zákonů upravujících řízení národního hospodářství za předpokladu, že experiment bude mít omezený rozsah, bude trvat nejdéle tři roky a že v této době se provede komplexní zhodnocení výsledků experimentu se závěry pro další postup.

§ 12

[1] Rozvoj národního hospodářství, který má být dosažen do konce roku 1975, je v tomto zákoně vyjádřen porovnáním s úrovní dosaženou v roce 1970.

[2] Prováděcí státní plán Československé socialistické republiky na rok 1971 stanovený na základě části I zákona č. 135/1970 Sb., o cílech a hlavních úkolech státního plánu rozvoje Československé socialistické republiky a o státním rozpočtu Československé federace na rok 1971, je prováděcím státním plánem Československé socialistické republiky k pátému pětiletému plánu.

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

102

Z Á K O N

ze dne 8. října 1971

o ochraně státního tajemství

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Tento zákon upravuje ochranu státního tajemství, vymezuje způsob jeho určení i ochrany před vyzrazením a zneužitím proti společenskému a státnímu zřízení Československé socialistické republiky a jejím zájmům. Základní zásady tohoto zákona platí přiměřeně i pro úpravu ochrany hospodářského a služebního tajemství.

Č Á S T P R V N Í

S T Á T N Í T A J E M S T V Í

P ř e d m ě t s t á t n í h o t a j e m s t v í

§ 2

(1) Státním tajemstvím se rozumí vše, co v důležitém zájmu Československé socialistické republiky, zejména v zájmu politickém, vojenském nebo hospodářském má zůstat utajeno před nepovolanou osobou.

(2) Základní skutečnosti tvořící předmět státního tajemství stanoví vláda Československé socialistické republiky.

§ 3

(1) V souladu se základními skutečnostmi, které jsou předmětem státního tajemství (§ 2 odst. 2), vydává a doplňuje ministr vnitra Československé socialistické republiky seznamy skutečností tvořících předmět státního tajemství pro jednotlivé obory nebo odvětví.

(2) Na zpracování seznamů uvedených v předchozím odstavci a jejich doplňování se podílejí příslušné federální a republikové ústřední orgány a organizace. Před vydáním, popřípadě před jejich změnou jsou seznamy za účelem vzájemné koordinace projednávány v Komisi pro ochranu státního tajemství (§ 8).

(3) Seznamy uvedené v odstavci 1 jsou jednotné a platí na celém území Československé socialistické republiky; pracovníci orgánů a organizací mohou do nich nahlížet u federálního minis-

terstva vnitra a u příslušných federálních a republikových ministerstev a ústředních orgánů. Nahlížet však nelze do seznamů z oboru federálního ministerstva vnitra a federálního ministerstva národní obrany.

Č Á S T D R U H Á

O C H R A N A S T Á T N Í H O T A J E M S T V Í

O d p o v ě d n o s t z a o c h r a n u s t á t n í h o t a j e m s t v í

§ 4

Za ochranu státního tajemství v orgánech a organizacích [dále jen „organizace“] odpovídají jejich vedoucí, kteří jsou zejména povinni vytvářet vhodné podmínky pro zabezpečení ochrany státního tajemství, dbát na dodržování předpisů k tomu vydaných a vyvozovat příslušné závěry a opatření z jejich porušení.

§ 5

Seznámí-li se jakkoliv se státním tajemstvím osoba, jež ke styku s ním nebyla určena (§ 9), je povinna učinit vše, aby toto tajemství nebylo zneužito; zejména je povinna zachovávat mlčenlivost o tomto státním tajemství, a jde-li o předměty obsahující státní tajemství, předat je bez odkladu nejbližším útvaru, popřípadě příslušníku Sboru národní bezpečnosti nebo jinému státnímu orgánu.

§ 6

Z v l á š t n í o d d ě l e n í

(1) Ochranu státního tajemství v organizacích zabezpečují podle příslušných předpisů, a pokynů vedoucích organizací zvláštní oddělení nebo odbory, které jsou samostatnými útvary, podřízenými přímo vedoucímu organizace.

(2) Zvláštní oddělení nebo odbory se zřizují ve federálních a republikových ministerstvech a ostatních ústředních orgánech a v zařízeních na obranu vlastí, uvedených v ustanovení § 17 písm. c).

(3) V ústředních orgánech a v zařízeních na obranu vlastí uvedených v odstavci 2, kde by vzhledem k rozsahu utajovaných skutečností a počtu pracovníků bylo zřízení zvláštního oddělení nebo

odboru neehospodárné, může vedoucí rozhodnout, že ochranu státního tajemství bude zabezpečovat pověřený pracovník.

(4) V organizaci, kde není zvláštní oddělení nebo odbor zřízen, zabezpečuje ochranu státního tajemství její vedoucí nebo jím pověřený pracovník.

§ 7

Úkoly federálního ministerstva vnitra

Federální ministerstvo vnitra plní při ochraně státního tajemství tyto úkoly:

- a) vydává potřebné metodické pokyny nebo směrnice k zajištění jednotného provádění ochrany státního tajemství na území Československé socialistické republiky,
- b) poskytuje odbornou pomoc vedoucím organizací, popřípadě zvláštním oddělením nebo odborům a hromadným sdělovacím prostředkům při plnění jejich úkolů souvisejících s ochranou státního tajemství,
- c) provádí kontrolu dodržování předpisů vydaných k ochraně státního tajemství a doporučuje příslušným organizacím opatření ke zjednaní nápravy.

§ 8

Komise pro ochranu státního tajemství

(1) Koordinaci opatření k ochraně státního tajemství zabezpečuje Komise pro ochranu státního tajemství; Komise je pomocným orgánem ministra vnitra Československé socialistické republiky.

(2) Složení Komise stanoví vláda Československé socialistické republiky.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI ORGANIZACÍ A OSOB PŘI OCHRANĚ STÁTNÍHO TAJEMSTVÍ

Určování osob pro styk se státním tajemstvím

§ 9

(1) Se státním tajemstvím se může seznamovat pouze osoba, která splňuje stanovené předpoklady a je k tomu zvlášť určena vedoucím organizace [dále jen „určená osoba“].

(2) Určenou osobou může být československý státní občan, který

- a) je oddán socialistickému společenskému a státnímu zřízení a
- b) svými charakterovými a osobními vlastnostmi poskytuje záruku, že státní tajemství nebude ohroženo

(3) Organizace je povinna si vyžádat před určením osoby ke styku se státním tajemstvím vyjádření federálního ministerstva vnitra, popří-

padě příslušného útvaru Sboru národní bezpečnosti, k této osobě.

(1) Organizace je povinna sledovat, zda určená osoba splňuje stanovené předpoklady, zjistí-li, že již stanoveným předpokladům nevyhovuje, je povinna učinit ihned potřebná opatření.

§ 10

Cizinec a osoba bez státní příslušnosti se může seznamovat se státním tajemstvím jen v souvislosti s přípravou, uzavíráním a plněním mezinárodních smluv a dohod; v ostatních případech jen se souhlasem federálního ministerstva vnitra.

Povinnosti organizace

§ 11

(1) Organizace je povinna zabezpečit, aby určená osoba byla seznámena s povinnostmi a omezeními podle tohoto zákona a v rozsahu zastávaného pracovního místa (funkce) též s ostatními předpisy upravujícími ochranu státního tajemství včetně příslušných seznamů skutečností tvořících předmět státního tajemství.

(2) O seznámení podle předchozího odstavce se pořídí písemný záznam, který určená osoba vlastnoručně podepíše; záznam se založí do osobního [kádrového] spisu určené osoby.

§ 12

(1) Organizace je povinna vést evidenci určených osob, které jsou u ní v pracovním [služebním] poměru nebo s ní uzavřely dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, a to ještě tři roky po skončení tohoto poměru.

(2) Žádá-li určená osoba o povolení cesty do zahraničí, je organizace, u níž je tato osoba v pracovním [služebním] poměru nebo s ní uzavřela dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, povinna ve svém vyjádření pro orgány pasů a víz vždy uvést, že se jedná o osobu určenou ke styku se státním tajemstvím, a k žádosti o povolení cesty zaujmout své stanovisko.

Povinnosti určených osob

§ 13

Určená osoba je povinna učinit vše, aby se státní tajemství nestalo známým nepovolané osobě. Zejména je povinna

- a) zachovávat mlčenlivost o státním tajemství, s nímž přichází do styku při výkonu funkce [práce], a to i po skončení pracovního [služebního] poměru,
- b) zajišťovat, aby materiály obsahující státní tajemství byly při dopravě a úschově zabezpečovány podle předpisů k tomu vydaných,
- c) dbát, aby nedocházelo k vyrazení státního tajemství technickými prostředky (telefon, telegraf, dálnopis apod.).

§ 14

[1] Určená osoba může navázat soukromý styk s organizací cizího státu, mezinárodní organizací nebo s cizincem pouze se souhlasem vedoucího organizace nebo orgánu jím zmocněného.

[2] Došlo-li k navázání soukromého styku s organizací cizího státu, mezinárodní organizací nebo s cizincem, aniž bylo možné vyžádat k němu předchozí souhlas, je určená osoba povinná tento styk dodatečně ohlásit a k jeho případnému pokračování si vyžádat souhlas; dodatečně nehlásí určená osoba soukromý styk s cizí organizací nebo s cizincem, k němuž došlo nahodile a jehož obsah je z hlediska ochrany státního tajemství zcela nezávadný.

[3] Povinnost uložená v odstavcích 1 a 2 se nevztahuje na styk se státními příslušníky a organizacemi států Rady vzájemné hospodářské pomoci.

§ 15

[1] Určené osobě není dovoleno tři roky ode dne, kdy se přestala seznamovat se státním tajemstvím, trvale opustit (vystěhovat se) Československou socialistickou republiku.

[2] Určené osobě může být odepřeno vydání cestovních dokladů ještě po dobu tří let ode dne, kdy se přestala seznamovat se státním tajemstvím.

[3] Ve výjimečných případech může federální ministerstvo vnitra vyslovit souhlas s trvalým opuštěním (vystěhováním) i před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1

§ 16

Zprošťování mlčenlivosti

[1] Má-li být určená osoba dotazována v řízení před státním orgánem o skutečnostech tvořících předmět státního tajemství, může být na žádost tohoto orgánu zproštěna mlčenlivosti. O zproštění mlčenlivosti a jeho rozsahu rozhoduje vedoucí organizace, v níž byla tato osoba ke styku se státním tajemstvím určena.

[2] Vedoucí organizace odopře zproštění mlčenlivosti podle odstavce 1, byla-li by tím státu způsobena vážná škoda.

[3] Předchozími odstavci není dotčeno ustanovení trestního řádu a dalších předpisů.

ČÁST ČTVRTÁ**OCHRANA STÁTNÍHO TAJEMSTVÍ V ZAŘÍZENÍCH NA OBRANU VLASTI**

§ 17

Zařízení na obranu vlasti

Zařízení na obranu vlasti (dále jen „zařízení“) tvoří:

a) objekty, zařízení, prostory a bojová technika ozbrojených sil,

b) objekty a zařízení federálního ministerstva vnitra, ministerstev vnitra České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Sboru národní bezpečnosti, které určí příslušní ministři vnitra (§ 18 odst. 2),

c) výrobní a opravárenské podniky, vědecko-výzkumná a vývojová pracoviště a jiné zvláštní objekty sloužící k zabezpečení obranyschopnosti státu

§ 18

Seznam zařízení

[1] Ministr vnitra Československé socialistické republiky v dohodě s ministrem národní obrany Československé socialistické republiky pořizuje a doplňuje seznam zařízení podle § 17 písm. c). Podklady pro jeho vyhotovení poskytují příslušné federální a republikové ústřední orgány a organizace.

[2] V oboru působnosti federálního ministerstva vnitra a ministerstev vnitra České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky stanoví tyto orgány v konkrétních případech samy, co je zařízením.

[3] Okruh osob, které smějí nahlížet do seznamu pořízeného podle odstavce 1, určuje ministr vnitra Československé socialistické republiky v dohodě s ministrem národní obrany Československé socialistické republiky.

§ 19

Vstup do zařízení

[1] Ke vstupu do zařízení je třeba zvláštní povolení, které vydává vedoucí (velitel) zařízení.

[2] Není-li mezinárodní smlouvou nebo dohodou stanoveno jinak, je cizinci a osobě bez státní příslušnosti vstup do zařízení zakázán.

[3] V důležitém státním zájmu může federální ministerstvo vnitra v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany a příslušným federálním nebo republikovým ministerstvem povolit výjimku ze zákazu uvedeného v odstavci 2.

§ 20

Pracovní poměr v zařízení

[1] Vedoucí organizace je odpovědný za to, že organizace uzavírá pracovní smlouvy a dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr pro práci v zařízeních pouze s osobami, které splňují předpoklady stanovené tímto zákonem pro určení ke styku se státním tajemstvím (§ 9 odst. 2).

[2] S cizincem nebo osobou bez státní příslušnosti může organizace pro práci v zařízení uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr na základě mezinárodní smlouvy nebo dohody a výjimečně též se souhlasem federálního ministerstva vnitra v do-

hodě s federálním ministerstvem národní obrany; pro zařízení podle § 17 písm. b) uděluje souhlas federální ministerstvo vnitra.

ČÁST PÁTÁ FOTOGRAFOVÁNÍ A FILMOVÁNÍ

§ 21

Zákaz fotografování a filmování

(1) Na území Československé socialistické republiky je zakázáno fotografovat, filmovat, zakreslovat nebo jinak zaznamenávat

- a) zařízení (§ 17) s výjimkou veřejně označených správních budov a budov škol v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany a objektů a zařízení federálního ministerstva vnitra, ministerstev vnitra České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Sboru národní bezpečnosti, jež jsou veřejně označeny,
- b) v hraničním pásmu,
- c) z letadel a balónů,
- d) objekty a prostory označené tabulkou „Zákaz fotografování“; o umístění tabulky rozhoduje orgán, jenž objekt nebo prostor spravuje.

(2) Výjimku ze zákazu uvedeného v odstavci 1 povoluje pro účely veřejného zpravodajství nebo z jiného zvláštního zřetele hodného důvodu

- a) federální ministerstvo národní obrany, federální ministerstvo vnitra a ministerstva vnitra České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, jde-li o zařízení spadající do oboru jejich působnosti,
- b) federální ministerstvo vnitra nebo orgán jím pověřený, jde-li o hraniční pásmo,
- c) federální ministerstvo vnitra v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany nebo orgány jimi pověřené, jde-li o fotografování, filmování, zakreslování a jiné zaznamenávání z letadel a balónů, při fotografování, filmování, zakreslování a jiném zaznamenávání z civilních letadel povoluje výjimku federální ministerstvo národní obrany v dohodě s federálními ministerstvy vnitra a dopravy,
- d) orgán, který umístil tabulku „Zákaz fotografování“ [§ 21 odst. 1 písm. d)].

ČÁST ŠESTÁ

ZVLÁŠTNÍ PROSTŘEDKY OCHRANY STÁTNÍHO TAJEMSTVÍ

§ 22

Šifrová služba

(1) Šifrová služba jako prostředek ochrany státního tajemství je na území Československé socialistické republiky jednotně upravena a prováděna.

(2) Šifrovou službu v Československé socialistické republice řídí, kontroluje a za její činnost odpovídá federální ministerstvo vnitra.

ČÁST SEDMÁ

OCHRANA HOSPODÁŘSKÉHO A SLUŽEBNÍHO TAJEMSTVÍ

§ 23

(1) Hospodářským tajemstvím se rozumí vše, co je důležité pro hospodářskou činnost a v obecném zájmu má zůstat utajeno před nepovolanou osobou.

(2) Služebním tajemstvím se rozumí důležitá skutečnost, která souvisí s činností národního výboru, soudu, ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru nebo jiného státního orgánu, státní hospodářské, družstevní nebo společenské organizace a v obecném zájmu má zůstat utajena před nepovolanou osobou.

(3) Vláda Československé socialistické republiky stanoví bližší úpravu ochrany hospodářského a služebního tajemství v mezích základních zásad upravených tímto zákonem a určí oprávnění a úkoly federálního ministerstva vnitra při této ochraně.

ČÁST OSMÁ

§ 24

Činnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1972.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

103

Z Á K O N

ze dne 8. října 1971

o lidové kontrole

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Č Á S T P R V N Í
Z Á K L A D N Í U S T A N O V E N Í

§ 1

{1} Orgány lidové kontroly za aktivní účasti lidu v mezích své působnosti kontrolují plnění zákonů, ostatních obecně závazných právních předpisů a usnesení příslušných vlád, národních výborů, řídicích orgánů ve všech oblastech národního hospodářství a státní správy. Svou kontrolní činností přispívají k ochraně politických a hospodářských zájmů socialistického státu, zejména k zabezpečování plánovitého uspokojování potřeb společnosti a upevňování státní a pracovní disciplíny. Ve své činnosti vycházejí ze směrnic Komunistické strany Československa — vedoucí síly ve státě a společnosti.

{2} Orgány lidové kontroly upevňují a rozvíjejí své spojení s pracujícími a jejich organizacemi. Využívají jejich podnětů a upozornění na nedostatky, zejména při plánování kontrolní činnosti. Vytvářejí aktivity spolupracovníků a zapojují je do provádění kontrolních akcí.

{3} Orgány lidové kontroly seznamují podle povahy věci s výsledky svých kontrolních akcí příslušné orgány Komunistické strany Československa a orgány společenských organizací, zejména Revolučního odborového hnutí, popřípadě i kolektivy pracujících v kontrolovaných orgánech a organizacích. Podle povahy věci výsledky kontroly zveřejňují.

§ 2

{1} Úkolem orgánů lidové kontroly je výkonem kontrolní činnosti zejména

- a) působit k upevňování socialistické zákonnosti a státní a pracovní disciplíny,
- b) působit na zvyšování efektivnosti výroby a prosazovat hospodárnost při vynakládání práce, materiálových zdrojů a finančních pro-

středků, dbát o zvyšování ochrany majetku v socialistickém vlastnictví,

- c) působit ke zdokonalování práce státních a hospodářských orgánů a organizací a ke zvyšování úrovně jejich řídicí práce a k účinnosti práce vnitřního kontrolního systému,
- d) působit k tomu, aby orgány státní správy a socialistické organizace respektovaly práva občanů a svou činnost zaměřovaly na uspokojování potřeb společnosti, zlepšování životního a pracovního prostředí a zabezpečování celospolečenských zájmů,
- e) upozorňovat řídicí orgány a vedoucí pracovníky na nedostatky v jejich činnosti a dávat podněty ke zdokonalování řídicí činnosti ve všech směrech,
- f) dávat podněty ke zdokonalování právního řádu,
- g) dozírat na stav a úroveň vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících a organizací a závažnější z nich prověřovat.

{2} Orgány lidové kontroly nepřejímají odpovědnost státních a hospodářských orgánů, jakož i vedení socialistických organizací za provádění kontroly jako součásti jejich řídicí práce. Nezasahují do činnosti vedoucích pracovníků a řídicích orgánů s výjimkou případů stanovených zákonem.

{3} Kontrolní působnost orgánů lidové kontroly se nevztahuje na rozhodovací činnost soudů, prokuratury, orgánů hospodářské arbitráže, státních notářů a orgánů vyšetřování, vyhledávání a objasňování, vykonávanou podle ustanovení zvláštních předpisů.

§ 3

Soustavu orgánů lidové kontroly v Československé socialistické republice tvoří

- Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky,
- Výbor lidové kontroly České socialistické republiky,

Výbor lidové kontroly Slovenské socialistické republiky.
výbory lidové kontroly národních výborů,
výbory lidové kontroly ve výrobních hospodářských jednotkách a
závodní komise lidové kontroly.

ČÁST DRUHÁ

ORGÁNY LIDOVÉ KONTROLY V PŮSOBNOSTI FEDERACE

Oddíl první

Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky

§ 4

(1) Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky jako vrcholný orgán v soustavě lidových kontrol vykonává tuto další působnost

- a) zajišťuje vzájemnou koordinaci odborné kontrolní činnosti s jinými federálními ústředními orgány státní správy a podle směrnic vlády Československé socialistické republiky sjednocuje jejich postup při kontrole plnění významných usnesení vlády nebo jiných opatření,
- b) metodicky usměrňuje činnost orgánů na úseku kontroly v oblasti působnosti federace,
- c) s vědomím vlády příslušné republiky pověřuje výbor lidové kontroly republiky prováděním kontrol těch odvětví a činností, které jinak spadají do působnosti federace,
- d) kontrolu v oblasti obrany a bezpečnosti státu vykonává v rozsahu a způsobem stanoveným Radou obrany státu.

(2) Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky vydává v součinnosti s výbory lidové kontroly republik obecně závazné právní předpisy upravující metodiku kontrolní činnosti.

(3) Metodické předpisy vydané podle odstavce 2 se nevztahují na kontrolní činnost prováděnou podle zvláštních předpisů.

§ 5

(1) Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky rozhoduje ve sboru o zásadních otázkách patřících do jeho působnosti. K platnosti rozhodnutí je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů výboru. Nesouhlasí-li předseda s rozhodnutím výboru, má právo jeho výkon pozastavit a předložit věc k rozhodnutí vládě Československé socialistické republiky.

(2) O ostatních otázkách, patřících do působnosti Výboru lidové kontroly Československé socialistické republiky, rozhodují jeho předseda, místopředsedové a vedoucí pracovníci na základě dělby řídicích funkcí stanovené statutem výboru.

Oddíl druhý

Výbory lidové kontroly ve výrobních hospodářských jednotkách řízených orgány Československé socialistické republiky

§ 6

(1) Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky na základě rozhodnutí vlády Československé socialistické republiky a v součinnosti s příslušnými ústředními federálními orgány státní správy zřizuje výbor lidové kontroly v důležitých výrobních hospodářských jednotkách řízených orgány Československé socialistické republiky.

(2) Výbory se skládají z předsedy, místopředsedů a dalších nejméně 8 členů, které jmenuje a odvolává Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky v součinnosti s příslušným ústředním federálním orgánem státní správy.

§ 7

(1) Do působnosti výborů lidové kontroly ve výrobních hospodářských jednotkách patří kontrola činnosti orgánů a organizací ve výrobních hospodářských jednotkách, ve kterých byly zřízeny. Ve své kontrolní činnosti se zaměřují zejména na plnění rozhodujících úkolů výrobní hospodářské jednotky.

(2) Výbory lidové kontroly ve výrobních hospodářských jednotkách usměrňují činnost závodních komisí lidové kontroly zřízených v podnicích, jiných organizacích a závodech výrobní hospodářské jednotky, spolupracují s nimi a poskytují jim účinnou operativní pomoc a podporu.

(3) Výbory lidové kontroly ve výrobních hospodářských jednotkách těsně spolupracují s výbory lidové kontroly národních výborů a informují je o kontrolních zjištěních, která se týkají působnosti národních výborů.

Oddíl třetí

Závodní komise lidové kontroly v organizacích řízených orgány Československé socialistické republiky

§ 8

(1) Závodní komise lidové kontroly se zřizují v podnicích, jiných organizacích a závodech řízených orgány Československé socialistické republiky tam, kde se pro to vytvoří optimální podmínky, a po souhlasu vlády Československé socialistické republiky.

(2) Závodní komise lidové kontroly provádějí kontrolu hospodářské činnosti a plnění úkolů podniku, organizace nebo závodu, ve kterých byly zřízeny.

[*] Vláda Československé socialistické republiky stanoví rozsah činnosti a oprávnění závodních komisí lidové kontroly, jakož i podmínky jejich zřizování.

ČÁST TŘETÍ

ÚČAST ORGÁNŮ LIDOVÉ KONTROLY V PŮSOBNOSTI REPUBLIK NA ZABEZPEČOVÁNÍ POTŘEB FEDERACE

§ 9

Výbory lidové kontroly České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky plní kromě úkolů stanovených jim zákonem národní rady příslušné republiky tyto úkoly, sloužící k zabezpečení potřeb federace:

- a) zúčastňují se na kontrolních akcích Výboru lidové kontroly Československé socialistické republiky prováděných v orgánech a organizacích řízených orgány republik ke zjištění, jak jsou plněna opatření vlády Československé socialistické republiky a federálních ústředních orgánů,
- b) spolupůsobí na společných kontrolních akcích, které s vědomím vlády příslušné republiky organizuje Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky,
- c) z pověření Výboru lidové kontroly Československé socialistické republiky, vydaného s vědomím vlády příslušné republiky, provádějí kontrolu těch odvětví a činností, které jinak spadají do působnosti federace; výbor lidové kontroly republiky může toto pověření přenést na výbor lidové kontroly národního výboru.

§ 10

Výbory lidové kontroly národních výborů plní kromě úkolů stanovených jim zákonem národní rady příslušné republiky tyto úkoly sloužící k zabezpečení potřeb federace:

- a) podle pokynů výborů lidové kontroly republik se podílejí na společných kontrolních akcích uvedených v § 9 písm. b),
- b) na základě pověření vydaného podle § 9 písm. c) provádějí kontrolu těch odvětví a činností, které jinak spadají do působnosti federace.

ČÁST ČTVRTÁ

POVINNOSTI A OPRAVNĚNÍ ORGÁNŮ LIDOVÉ KONTROLY

§ 11

Povinnosti orgánů lidové kontroly, jejich pověřených členů a pracovníků

Orgány lidové kontroly, jejich pověřeni členové a pracovníci

- a) postupují při kontrole tak, aby zajistili pravdivost, úplnost a prokazatelnost výsledků kontroly a zjistili příčiny závad a kdo za ně odpovídá,

- b) projednávají výsledky kontroly s funkcionáři a pracovníky odpovědnými za vznik a trvání závad, vyžadují si jejich písemné vysvětlivky a prověřují jejich případné námitky proti správnosti a úplnosti kontrolních zjištění,
- c) projednávají výsledky kontroly s vedoucími kontrolovaných orgánů a organizací, popřípadě s vedoucími orgánů jim nadřazených a vyžadují si jejich písemná stanoviska ke kontrolním zjištěním, popřípadě písemná vysvětlení o příčinách zjištěných závad,
- d) spolupracují s ostatními orgány lidové kontroly a poskytují si vzájemně pomoc v kontrolní činnosti

Oprávnění výborů lidové kontroly, jejich pověřených členů a pracovníků

§ 12

[1] Výbory lidové kontroly, jejich pověřeni členové a pracovníci jsou oprávněni ke všem úkonům potřebným k provedení kontroly, zejména mohou požadovat od orgánů a organizací, jejich funkcionářů a pracovníků, aby jim

- a) byl umožněn vstup do všech objektů a zařízení,
- b) byly předloženy v určených lhůtách požadované podklady, materiály a písemnosti a podány pravdivé a úplné písemné nebo ústní zprávy a informace o zjišťovaných skutečnostech a vysvětlivky o příčinách zjištěných závad, i když jsou předmětem hospodářského a služebního tajemství. Prokázali-li se pověřeni členové nebo pracovníci výborů lidové kontroly zvláštním pověřením příslušného orgánu lidové kontroly, musí jim být předloženy požadované písemnosti obsahující skutečnosti tvořící státní tajemství,
- c) byly předány k zabezpečení příslušné originální doklady.

[2] K výkonu kontrolní činnosti jsou výbory lidové kontroly dále oprávněny

- a) vyžadovat při výkonu kontroly součinnost kontrolních i jiných státních orgánů,
- b) přibírat k účasti na kontrole spolupracovníky a podle potřeby vytvářet z nich kontrolní skupiny,
- c) vytvářet v dohodě s příslušnými vedoucími pracovníky kontrolní skupiny z odborných pracovníků státních orgánů a hospodářských organizací, které pod vedením pověřeného člena nebo pracovníka výboru lidové kontroly kontrolují speciální problémy; příslušné orgány a organizace uvolňují vyžádané pracovníky nejdéle na dobu 14 pracovních dnů v roce a jsou povinny poskytnout jim náhradu mzdy,
- d) vyžadovat od odborných orgánů a vybraných odborníků posudky.

§ 13

[1] Ke zjednání účinné nápravy zjištěných ne-

dostatků a závad jsou výbory lidové kontroly oprávněny

- a) požadovat od funkcionářů a vedoucích pracovníků kontrolovaných orgánů a organizací, aby bez průtahů odstranili zjištěné nedostatky,
- b) ukládat, aby kontrolované orgány a organizace v určených lhůtách odstranily kontrolou zjištěné závady; pokud by jimi provedená opatření nebyla dostačující a účinná, vyžadovat potřebná doplňující opatření anebo požádat příslušný nadřízený orgán o neprodlené zjednání nápravy,
- c) až do rozhodnutí příslušných orgánů pozastavit provádění nezákonného rozhodnutí nebo nezákonné činnosti, a je-li nebezpečí že by vznikla škoda, též nehospodárného rozhodnutí nebo nehospodárné činnosti,
- d) navrhnout vedoucím pracovníkům kontrolovaných orgánů a organizací nebo nadřízeným orgánům, aby uložili provinilým osobám kárná opatření podle ustanovení příslušných právních předpisů a vymáhali na nich náhradu škody způsobené na majetku v socialistickém vlastnictví, v těchto případech je vedoucí pracovník nebo nadřízený orgán povinen zavést kárné řízení, popřípadě vymáhat náhradu škody, neprokáže-li neopodstatněnost návrhu,
- e) funkcionářům a pracovníkům kontrolovaných organizací, kteří při výkonu funkce zaviněně porušili povinnosti vyplývající ze zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů a usnesení příslušných orgánů nebo nesplnili opatření uložená neboli dohodnutá podle výsledku kontroly nebo provedli opatření nedostatečná, ukládat po projednání s příslušnými vedoucími pracovníky důtku nebo důtku s pokutou až do výše trojnásobku průměrného měsíčního výdělku,
- f) v případech hrubého porušení státní disciplíny předkládat návrhy na potřebná kádrová opatření (odvolání z funkce apod.).

(2) Důtku nebo důtku s pokutou podle odstavce 1 písm. e) lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy výbor lidové kontroly zjistil porušení povinností, nejdéle však do tří let ode dne, kdy došlo k porušení povinností.

(3) Výbor lidové kontroly může rozhodnout, aby opatření podle odstavce 1 písm. d) a e) bylo v zájmu zvýšení výchovného účinku po nabytí právní moci zveřejněno, v případě opatření podle odstavce 1 písm. f) zveřejněno po jeho realizaci.

(4) Opatření podle odstavce 1 písm. a) až f) mohou činit též předseda nebo místopředseda výboru lidové kontroly. Opatření podle odstavce 1 písm. a) až c) může činit též zvlášť k tomu pověřený člen nebo pracovník výboru.

§ 14

Povinnosti orgánů a organizací

(1) Kontrolované orgány a organizace (závo-
dy), jejich funkcionáři a pracovníci jsou povinni

vytvořit orgánům lidové kontroly, jejich pověřeným členům a pracovníkům vhodné podmínky k nerušenému a rychlému výkonu kontrolní činnosti a poskytnout jim požadovanou součinnost a plně využívat kontrolních akcí pro zlepšení řídicí činnosti. Ostatní orgány a organizace jsou povinny poskytovat požadovanou součinnost; je-li toho podle povahy věci k úspěšnému a rychlému výkonu kontrolní činnosti třeba

(2) Funkcionáři a vedoucí pracovníci kontrolovaných, popřípadě jim nadřízených orgánů a organizací, jsou povinni na požádání orgánů lidové kontroly dostavit se ve stanovené lhůtě k projednání výsledků kontroly.

(3) Kontrolované, popřípadě jim nadřízené orgány a organizace, jejich funkcionáři a vedoucí pracovníci jsou povinni bez průtahů odstranit zjištěné závady a jejich příčiny, provádět opatření k uplatnění odpovědnosti provinilých funkcionářů a pracovníků a podat v určené lhůtě orgánu lidové kontroly písemnou zprávu o opatřeních k odstranění zjištěných závad a o výsledcích těchto opatření.

§ 15

Pořádkové pokuty

Předseda, místopředseda, pověřený člen nebo pracovník výboru lidové kontroly může uložit funkcionářům a pracovníkům kontrolovaných orgánů a organizací, kteří nesplní ve stanovené lhůtě povinnost uloženou jim podle § 12 odst. 1 a § 14 odst. 1 a 2 nebo povinnost podat zprávu podle § 14 odst. 3, pořádkovou pokutu do 1000 Kčs. Pořádková pokuta může být uložena i opětovně, nebyla-li uložena povinnost splněna ani v nově stanovené lhůtě.

§ 16

Řízení o ukládaných opatřeních

(1) V řízení při ukládání důtky nebo důtky s pokutou podle § 13 odst. 1 písm. e) nebo pořádkové pokuty podle § 15 se postupuje podle ustanovení správního řádu.

(2) Pokuty podle § 13 odst. 1 písm. e) a pořádkové pokuty podle § 15 se odvádějí do státního rozpočtu podle působnosti orgánu, který pokutu uložil.

(3) Opatření učiněná podle § 13 odst. 1 písm. e) a f) nezabavují provinilou osobu odpovědnosti podle zvláštních předpisů, pokud porušení povinností postihují vyššími sankcemi.

Č Á S T P Á T Á

ČLENOVÉ, PRACOVNÍCI A SPOLUPRACOVNÍCI ORGÁNŮ LIDOVÉ KONTROLY

§ 17

(1) Členové orgánů lidové kontroly jsou vybíráni na návrh orgánů Komunistické strany Čes-

koslovenska a jiných organizací Národní fronty i státních organizací z řad dělníků, družstevníků rolníků a inteligence.

[²] Členy orgánů lidové kontroly mohou být občané, kteří jsou příkladem v práci a disciplíně a dobrými organizátory. Musí být zásadoví, k sobě nároční a důslední, jde-li o ochranu státních a společenských zájmů, a musí mít morální vlastnosti, které je opravňují kontrolovat jiné.

§ 18

Spolupracovníci výborů lidové kontroly mají při výkonu kontrolní činnosti povinnosti a přísluší jim oprávnění podle tohoto zákona v rámci daného pověření.

§ 19

[¹] Členové, pracovníci a spolupracovníci orgánů lidové kontroly nesmějí být pro výkon své funkce zkráceni na právech a nárocích vyplývajících z pracovního poměru nebo poměru obdobného; nesmějí být ani přeloženi do jiného místa, pokud by jim to znemožňovalo nebo ztěžovalo výkon kontrolní funkce.

[²] Pracovní poměr s členy orgánu lidové kontroly může být rozvázán výpovědí jen po předchozím souhlasu orgánu lidové kontroly, jehož jsou členy; to platí i pro období dvou let po skončení členství v orgánu lidové kontroly. Jinak je výpověď neplatná.

[³] Vedoucí orgánu nebo organizace, u nichž je člen nebo spolupracovník orgánu lidové kontroly v pracovním nebo obdobném poměru, odpovídá za poskytnutí ochrany, uvedené v odstavci 1. Jestliže poruší tuto povinnost, nadřízený orgán je povinen z podnětu orgánu lidové kontroly zjednat nápravu, popřípadě uložit kárné opatření podle příslušných předpisů nebo uplatnit vůči provinilé osobě jiný postih.

§ 20

[¹] Organizace, k níž je člen orgánu lidové kontroly v pracovním nebo obdobném poměru, je povinna mu umožnit výkon kontrolní funkce a poskytnout mu pracovní volno na dobu potřebnou k výkonu kontrolní činnosti.

[²] Náhradu mzdy členům a spolupracovníkům Výboru lidové kontroly Československé socialistické republiky, krátkodobě uvolněným pro výkon funkce, poskytují ve výši průměrného výdělku organizace, u nichž jsou v pracovním nebo obdobném poměru. Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky uhradí organizacím na

jejich žádost vyplacené náhrady ze svých rozpočtových prostředků. Výbor lidové kontroly Československé socialistické republiky také poskytuje svým členům a spolupracovníkům náhradu cestovních a jiných výdajů podle příslušných předpisů.

[³] Náhradu mzdy, jakož i cestovních a jiných výdajů členům výborů lidové kontroly ve výrobních hospodářských jednotkách a závodních komisích lidové kontroly v závodech a organizacích řízených orgány Československé socialistické republiky poskytuje organizace, u níž jsou zaměstnání; výše náhrad se řídí příslušnými předpisy.

§ 21

Předsedům, místopředsedům, popřípadě dalším členům výborů lidové kontroly, zřízených v působnosti Československé socialistické republiky, pokud budou pro výkon funkce zcela uvolněni z dosavadního zaměstnání, poskytne organizace, u níž pracují, po dobu výkonu funkce pracovní volno bez nároku na náhradu mzdy. Odměnu za výkon funkce jim poskytuje příslušný výbor lidové kontroly.

§ 22

Členům, jakož i spolupracovníkům orgánů lidové kontroly, zabezpečují se všechna práva a nároky, které jim jinak vyplývají z jejich pracovního nebo obdobného poměru.

§ 23

O zproštění členů orgánů lidové kontroly, jejich pracovníků a spolupracovníků povinností zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství, o němž se dověděli při výkonu kontrolní nebo s ní související činnosti, rozhoduje předseda příslušného orgánu výboru lidové kontroly. Jde-li o zproštění předsedy tohoto orgánu, rozhoduje o tom předseda orgánu lidové kontroly vyššího stupně.

ČÁST ŠESTA

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 24

[¹] Zrušuje se zákon č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly, ve znění zákona č. 85/1968 Sb.

[²] Až do dne nabytí účinnosti zákonů národních rad upravujících působnost a činnost orgánů lidové kontroly republik postupuje se v otázkách této působnosti a činnosti, pokud opak nevyplývá z jednotlivých ustanovení tohoto zákona, podle dosavadních předpisů.

§ 25

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.
Dr. Hanes v. r.
Dr. Strougal v. r.

104

VYHLÁŠKA

ministra národní obrany
Československé socialistické republiky

ze dne 1. října 1971

o náhradách příslušejících soudcům z lidu vojenských soudů

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky v dohodě s ministrem vnitra Československé socialistické republiky, ministrem spravedlnosti České socialistické republiky a ministrem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 64 odst. 4 zákona č 38/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců, ve znění zákona č. 156/1969 Sb.:

§ 1

Soudcům z lidu vojenských soudů, kteří jsou příslušníky ozbrojených sil a ozbrojených sborů v činné službě, hrají hotové výdaje, které vznikly vykonáváním soudcovské funkce nebo jiných povinností spojených s touto funkcí, podle příslušných služebních předpisů jako náhrady při služebních cestách součástí ozbrojených sil a ozbrojených sborů, jichž jsou soudci z lidu příslušníky.

§ 2

Soudcům z lidu vojenských soudů přísluší mimo náhradu hotových výdajů (§ 1) za každý den jejich jednání paušální náhrada ve výši 15 Kčs, kterou vyplácí vojenský soud, pro který byl soudce z lidu zvolen.

§ 3

Vykonáváním soudcovských funkcí (§ 1 a § 2) se rozumí též účast soudců z lidu na školeních,

aktivech a jiných akcích, které mají vztah k funkci soudců z lidu vojenských soudů a náležejí k jejich úkolům.

§ 4

Paušální náhrada za jednání je funkčním požitkem podrobeným dani ze mzdy.

§ 5

[¹] Nárok na paušální náhradu (§ 2) musí být uplatněn do 15 dnů od výkonu soudcovské funkce u orgánu správy vojenského soudu, pro který byl soudce z lidu zvolen.

[²] O nároku na paušální náhradu rozhoduje náčelník vojenského soudu, pro který byl soudce z lidu zvolen.

§ 6

Ustanovení § 5 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 64/1961 Sb., o náhradách příslušejících soudcům, kteří svou funkci vykonávají vedle svého zaměstnání, pozbývá v oboru vojenského soudnictví účinnosti.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1971.

Ministr

Gen. Džúr v. r.

105

VYHLÁŠKA

ministerstva obchodu České socialistické republiky

ze dne 11. října 1971

o zrušení některých ustanovení vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 13/1968 Sb., kterou se vyhláší pravidla obchodního podnikání

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky stanoví podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě, rou se vyhláší pravidla obchodního podnikání, se zruší.

§ 1

Ustanovení § 1, § 3 odst. 2 a § 5 vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 13/1968 Sb., kte-

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek ministra:

Trávníček v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

- vydalo podle § 53 písm. b) zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve spolupráci se Státní plánovací komisí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem zahraničního obchodu a Státní bankou československou směrnice č. 4 ze dne 23. června 1971 o posuzování, státní expertize a schvalování přípravné a projektové dokumentace.

Směrnice nabyly účinnosti dne 1. července 1971.

Tyto směrnice upravují posuzování, státní expertizu a schvalování přípravné a projektové dokumentace staveb, popř. souborů staveb, jejichž investory jsou organizace. Směrnice se vztahují na dokumentaci všech druhů staveb (se zvláštní úpravou pro dokumentaci staveb komplexní bytové výstavby národních výborů přímo řízených vládou) a stanoví, které orgány provádějí posuzování, státní expertizu a schvalování dokumentace staveb, určují postup těchto činností a stanoví pro ně hlediska.

Směrnice budou uveřejněny v části 5 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky;

- vydalo podle § 53 písm. b) zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, po dohodě se Státní plánovací komisí směrnice č. 5 ze dne 20. července 1971 o lhůtách výstavby.

Směrnice nabyly účinnosti dne 1. září 1971.

Směrnice byly vydány jako součást opatření ke zkracování lhůt výstavby a dokončování staveb a k rychlému uvádění kapacit do provozu (užívání). Stanoví způsob určení lhůt výstavby a jejich uplatňování při přípravě a realizaci staveb.

Směrnice se vztahují na všechny druhy staveb prováděných dodavatelským způsobem, s výjimkou staveb komplexní bytové výstavby a rekonstrukcí

Směrnice platí s určitými výjimkami pro stavby, jejichž rozpočtové (investiční) náklady jsou vyšší než 3 mil. Kčs, jejichž zahájení je plánováno v národohospodářských plánech v letech 1972—1973, a pro něž nebylo ke dni účinnosti směrnice započato s pracemi na projektové dokumentaci nebo projektová dokumentace je rozpracována ve stadiu souhrnného projektového řešení

Směrnice budou publikovány v části 5 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky;

- vydalo podle § 53 písm. a) zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvem výstavby a techniky České socialistické republiky pokyny č. 2 ze dne 31. srpna 1971 pro zpracování režimů a realizačních programů komplexní bytové výstavby.

Pokyny nabyly účinnosti dne 1. září 1971.

Pokyny upravují postup při zpracování, předkládání a uzavírání, popř. též vyhodnocování režimů (na tříletá období) a realizačních programů (na období střednědobých státních plánů) na úseku komplexní bytové výstavby a investic tuto výstavbu podmiňujících; účelem vydání pokynů je docílit lepšího skloubení a vzájemné návaznosti mezi režimy a realizačními programy na jedné straně a státními plány (zejména prováděcími a střednědobými) na straně druhé s cílem přispět výrazně ke zkvalitnění procesu plánování na tomto úseku investiční výstavby.

Pokyny byly zaslány všem zúčastněným federálním ústředním orgánům i ústředním orgánům České socialistické republiky a všem národním výborům přímo řízeným vládou ČSR; kromě toho budou publikovány ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány vydalo podle § 143 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, dne 4 prosince 1970 pod č. j. VIII/3-8100-2. 11. 1970 směrnice, kterými se mění a doplňují směrnice Státního úřadu sociálního zabezpečení pořadové číslo 4/1968, jimiž se stanoví podrobnosti o poskytování některých služeb sociálního zabezpečení (doplňkové péče), registrované v části 22 Sbírky zákonů ČSSR ze dne 18. června 1968

Směrnice upravují odměňování dobrovolných spolupracovníků pečovatelské služby za úkony prováděné o sobotách a nedělích a stanoví podmínky pro poskytování příspěvku na zakoupení motorového vozidla invalidům postiženým takovou poruchou nosného a pohybového ústrojí, že jsou odkázáni na individuální dopravu. Směrnice rovněž stanoví nejvyšší průměrnou cenu normálního oběda při stravování důchodců, na něž se poskytuje příspěvek z prostředků doplňkové péče, dále částky, které potřebují na své denní stravování občané nemocní tuberkulózou a úplavicí cukrovou a orientační částky pro posuzování sociální potřeby při poskytování některých služeb sociálního zabezpečení (doplňkové péče)

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1971. Byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky v části 20/1970 a lze do nich nahlédnout u odborů sociálního zabezpečení ONV a KNV.